

1

El capità Saïd, ferit

A l'interior d'un vaixell pirata,
un home reposa a la seva llitera.
És en Saïd, el capità. Està ferit.
Fa uns quants dies van atacar un altre vaixell
i van fer presoners una trentena de cristians,
entre els quals hi ha una sola dona, molt bonica.

Ara, des de la finestra de la seva **cabina**,
veu els núvols que corren
i un canó retallat contra el cel.

Els pirates parlen baix per no despertar-lo,
mentre netegen de sang les armes.

Una **cabina** és
una habitació
petita d'un
vaixell, que fa
de dormitori.

—El vent bufa fort, eh? —diu l'Osman—.
D'aquí a quatre dies serem a Alger.

—Això si el capità no vol més botí...
—contesta en Mahomet,
mentre penja una espasa a la paret.

—No en té prou amb els cristians que portem?
—fa l'Osman.

—Tant et costa, a tu, treballar?
—li pregunta en Mahomet.

—No és això —replica l'Osman—.
Jo em conformaria amb una petita part
dels diners que traurà d'aquests cristians...
El pare de la noia és ric, i comprarà
la seva llibertat a bon preu...

L'Osman està enamorat de la filla
d'un home ric d'Alger.
Però és pobre, i sense diners no s'hi pot casar.
Els altres pirates no entenen per què no rapta la noia,
i es burlen d'ell.

—Ella m'estima, però també estima la família.
Si me l'endugués a la força, li trencaria el cor...
—es defensa l'Osman.

–Calleu d'una vegada, que despertareu en Saïd!
–diu en Hassèn,
l'home més fidel al capità–.
Per sort ja no té febre.
La ferida que li va fer un home al braç,
abans de caure mort, és superficial.
Si no s'hagués mort el metge, podria curar-lo...

–No em fa cap llàstima, el capità!
–exclama en Mahomet en un to burleta–.
Ja té la cristiana que el cura;
és tan bonica!...

–En Saïd no es mira mai
les dones que no són per a ell
–diu en Hassèn amb admiració–.
Aquesta serà per a l'**harem**...

–Volia fer-se monja, diuen –fa l'Osman.

–Sí, doncs ara... –diu rient en Mahomet.
S'aixeca i penja a la paret un punyal
amb l'empunyadura en forma de creu.
Ja l'ha netejat de sang.

El capità fa estona que ha obert els ulls,
i ha estat escoltant els seus homes.
Tot d'una llança un anell a l'Osman.

L'**harem** és el conjunt de les dones d'un home musulmà, generalment poderós.

—Té! Te'n donaran força diners, si el vens.
Podries suportar veure la teva estimada
casada amb un altre?

—Abans em tiraria a l'aigua!

En Saïd es posa la mà a la ferida, que torna a sagnar.

—Hassèn, que vingui la captiva!
—ordena impacient—. De seguida!

S'obre la porta de la cabina del costat i en surt la noia.
Després apareix el seu pare,
que la segueix com una ombra.
Van bruts i semblen cansats.
Ella fa un petit pas i s'atura,
perquè té por d'acostar-se al pirata.

—Jesús, perdona'm! He de tocar una altra vegada
la mà d'aquest home infidel —murmura.
Fa una altra passa i s'atura.

—Afanya't! —l'escriu en Saïd.

Llavors, en Saïd s'adona que tant la jove com el seu
pare van amb les mans lligades i es posa furiós.
El fidel Hassèn li explica que és culpa d'en Malek,
el segon del vaixell.

És qui més mana després del capità,
i ha donat l'ordre que no deslliguin els dos presoners.

—Però què es pensa que poden fer, una dona i un vell!
Fes venir en Malek ara mateix!

Després de deslligar la noia, el capità dels pirates
ordena al vell que s'acosti, però ell s'hi nega:

—De què em serveix tenir les mans lliures
aquí tancat? —pregunta, ple de rancúnia i menyspreu.

A en Saïd li brillen els ulls,
furiós per l'actitud del presoner.

La noia, espantada, corre a deslligar el seu pare.
En veu baixa, ell li diu que voldria estar mort.

—Sí, pare, però morirem defensant la nostra fe,
—fa ella, també fluixet.

Després s'acosta a en Saïd,
que li allarga el braç amb indiferència perquè el curi.

—Com et dius? —li pregunta el pirata,
mentre la jove li canvia la bena.

—Blanca —contesta ella, mirant-lo amb uns ulls
que semblen d'un altre món.

Fer un salt el

cor vol dir sofrir una emoció sobtada.

Al pirata, **li fa un salt el cor**.

La seva mare també es deia Blanca!

Per dissimular el seu trasbals,
crida impacient:

—I en Malek, que no ve? No sap que ha d'obeir
les meves ordres a l'instant? Em sentirà!

A en Saïd li és indiferent el que els passi
als cristians presoners.

Tot el que desitja és que visquin, lligats o deslligats,
per vendre'ls i obtenir-ne un bon preu al mercat.

Però no pot consentir que ningú el desobeeixi;
ell és el capità, i vol deixar clar qui mana a bord.

Per això, encara dèbil, s'aixeca del llit

i puja a **coberta** a parlar amb els seus pirates.

La **coberta** d'un vaixell és el seu pis superior, que dóna a l'exterior.